

ROZKORZENIĆ (6) *vb pf*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz korzenić).

fut 3 sg rozkorzeni (2). ◇ praet 2 sg m rozkorzeniłeś (1). ◇ 3 sg m rozkorzenił (1). ◇ plusq 3 sg m był rozkorzenił (1). ◇ part praet act rozkorzeniwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pozwolić wypuścić szeroko korzenie, rozrosnąć się, rozwinąć się; przen (6) :

rozkorzenić co w czym (1): Abowiem ktore [ziarno w przypowieści o siewcy – Luc 8/5] páda podle drogi/ to fie nam známionuie/ ktore [słowo Boże] przydzie do wízu náfzych/ [...] á ferce co innego myfli/ ták iż go do siebie nie przypuści/ áni go w łobie rofkorzeni/ iedno iż pádnie podle niego/ iż poki fłyfyzł poty cie dotyka *RejPos* 64v.

a) O ludziach: rozmnożyć [kogo] (5) : A ochędożyłeś ią [winnicę, tj. lud Boży] łobie wyrzuciwfłfy fniey wfłfytki płone rzeczy rofkorzeniwfłfy ią ták iż fie/ ftały iáko cedrowe gáłęzi iey *RejPs* 120; *LubPs* S3v; Wfłtzepćiefz fie ratzey w on fłtzep/ w Kryftá P. fwego Ktory wietzną tzerfłtwością obżywia káżdego. T[e]n ci y was odmłodzi á łam rozkorzeni *KrowObr* Av; A co iefzcie ktemu/ iż tám [w *Jeruzalem*] był on lud wfłzytek Páńfki przedniefłzy/ ktory był łobie [Bóg] włubił/ ktory był łobie rofkorzenił/ wywiodfłzy gi z Egiptu *RejPos* 195v.

Zwrot: »rozkorzenić szeroko« (1): rufłfyli fie zánem [za Józefem] wfłfyfcy krewni przyiáciele iego y dał iem pan bog ználefć wdzięczność ziemie oney y rofkorzenił tám fferoko pokolenie ono *RejPs* 155.

Formacje współrdzenne cf KORZENIĆ.

Cf [ROZKORZENIENIE], ROZKORZENIONY